

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.838 van 23 januari 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid, houdende weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, van 4 september 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 11 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die loco advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 augustus 2003 is verzoekster gehuwd met L.M. die in het bezit is van een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister. Op 2 augustus 2004 dient verzoekster een aanvraag in tot het bekomen van een visum gezinshereniging. Dit visum is op 19 oktober 2004 toegekend.

Op 20 januari 2005 dient verzoekster een aanvraag in om toelating te krijgen tot verblijf overeenkomstig artikel 10 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet). Op 28 april 2005 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag onontvankelijk te verklaren. Op 22 juli 2005 wordt aan verzoekster het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Op 3 augustus 2005 dient

verzoekster een verzoek tot herziening in van de beslissing houdende het onontvankelijk verklaren van haar aanvraag om toelating tot verblijf. Op 22 augustus 2005 dient verzoekster een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad van State tegen de beslissing van 28 april 2005 en het bevel om het grondgebied te verlaten. Bij arrest nr. 148.315 van 24 augustus 2005 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Op 8 september 2005 vraagt verzoekster de voortzetting van de procedure bij de Raad van State na de verwerping van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Op 29 september 2005 verklaart de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken het verzoek tot herziening onontvankelijk.

Op 4 januari 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14), aan verzoekster ter kennis gebracht op 12 januari 2006.

Op 20 januari 2006 dient verzoekster tegen deze beslissing een verzoek tot herziening in. De mogelijkheid tot omzetting van het verzoek tot herziening in een beroep tot nietigverklaring, overeenkomstig artikel 230, §1, tweede lid van de Wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is aan verzoekster op 7 mei 2008 ter kennis gebracht. De beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(...)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Voldoet niet aan de voorwaarden vervat in artikel 10 alinea 1, lid 4 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984 en 6 augustus 1993;

Uit gegevens, verstrekt door de Vreemdelingendienst van Mariakerke dd. 29 april 2005, blijkt dat betrokkene niet samenwoont met haar echtgenoot. Bijgevolg wordt het verblijf aan betrokkene geweigerd.

“(...)”

Op 28 augustus 2008 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrestnr. 15.251 de beslissing van de gemachtigde van de minister van 4 januari 2006.

Op 4 september 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

REDEN VAN DE BESLISSING:

Voldoet niet aan de voorwaarden vervat in artikel 10 alinea 1, lid 4 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984 en 6 augustus 1993;

De betrokkene onderhoudt niet meer een werkelijk huwelijksleven met de vreemdeling die vervoegd werd.

In de brief dd. 31 mei 2007 van de advocaat van de echtgenoot van betrokkene staat het volgende vermeld:

“Ik word geraadpleegd door de Heer M.L.(...), van Marokkaanse nationaliteit, geboren te Gent op 19/08/1973, wonend (...).

Kliënt is op 12/08/2003 in Marokko in het huwelijk getreden met D.B.A. (...), geboren te Ikaltoom Imrabten op 19/12/1979, van Marokkaanse nationaliteit, thans wonende (...).

Op 12/12/2004 is zij in België aangekomen.

Reeds voor het Nieuwjaar is zij vertrokken met onbekende bestemming.

Het was van meetaf aan duidelijk dat zij dit huwelijk misbruikt heeft om een verblijf in België te bekomen. Zij heeft dit ook aan cliënt medegedeeld. Op 12/01/2005 heeft cliënt aangifte gedaan van schijnhuwelijk. Nadien zijn zij nooit meer herenigd.

Een samenwoonstverslag van de politie Gent dd. 23/02/2006 bevestigt eveneens dat er geen samenwoonst is tussen de echtgenoten. In dit samenwoonstverslag wordt vermeld dat er een echtscheidingsprocedure opgestart werd.

De echtgenoten hebben volgens de gegevens van het rijksregister nooit op hetzelfde adres gewoond. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van het gezag/kracht van gewijsde, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en de schending van de redelijke termijn.

Verzoekster voert onder meer aan dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen rekening heeft gehouden met het arrest van de Raad van 28 augustus 2008. De Raad stelde in zijn arrest het volgende: *"De raad acht het kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de minister de bestreden beslissing treft op grond van gegevens die hem bijna één jaar voordien zijn verstrekt. Een a posteriori motivering in de nota met opmerkingen van de verwerende partij vermag niet een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen. Verzoeksters grief dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijk en onzorgvuldige wijze is genomen dient te worden aangenomen".* De Dienst Vreemdelingenzaken heeft zich op 4 september 2008 opnieuw gebaseerd op zeer oude gegevens, van zelfs meer dan één jaar oud, en gegevens dewelke reeds werden onderzocht door de Raad. Verzoekster verwijst nog naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in verband met het gezag en de kracht van gewijsde.

Bij arrest nr. 15.251 van 28 augustus 2008 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 4 januari 2006. De verwerende partij heeft hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State, zodat voormeld vernietigingsarrest definitief is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen motiveerde het volgende:

"(...) In casu dient vastgesteld te worden dat de beslissing is genomen op 4 januari 2006 en in de motivering verwijst naar gegevens die haar zijn verstrekt door de Vreemdelingendienst van Mariakerke op 29 april 2005. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken heeft bijgevolg zijn beslissing genomen op basis van gegevens die hem bijna één jaar eerder zijn verstrekt. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat verzoekster bezwaarlijk kan stellen als zouden enkel oude gegevens aan de grondslag van de beslissing liggen en als zou er geen degelijk onderzoek zijn gevoerd. Vervolgens wordt in de nota gewezen op een samenwoningverslag van de politie te Gent van 26 mei 2005 waaruit blijkt dat verzoekster niet op het opgegeven adres woonde; op een brief van haar echtgenoot van 20 juli 2007, waarin hij stelt dat hij twijfels had omtrent de 'ware' intenties van verzoekster; op de aangifte op 18 november 2005 door haar echtgenoot jegens verzoekster bij de politie wegens diefstal van contracten, diploma's, getuigschriften, een reispas en zijn nationaal paspoort van Marokko en op een samenwoningverslag van 26 februari 2006 waaruit blijkt dat verzoekster en haar echtgenoot niet op hetzelfde adres wonen en zelfs in een echtscheidingsprocedure zouden zitten. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat werd rekening gehouden met het samenwoningverslag van 26 mei 2005 en met de aangifte op 18 november 2005 door haar echtgenoot bij de politie, aangezien de beslissing slechts verwijst naar gegevens die haar op 29 april 2005 zijn overgemaakt. Vermits de bestreden beslissing is genomen op 4 januari 2006 kon de gemachtigde onmogelijk rekening houden met de brief van echtgenoot van 20 juli 2007 en met het samenwoningverslag van 26 februari 2006; gegevens waarnaar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen verwijst. Bijgevolg dienen de vermelde redenen in de nota als een post factum opgestelde verantwoording te worden beschouwd en deze redenen kunnen niet in de bestreden beslissing worden gelezen. De Raad acht het kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de minister de bestreden beslissing treft op grond van gegevens die hem bijna één jaar voordien zijn verstrekt. Een a posteriori motivering in de nota met opmerkingen van de verwerende partij vermag niet een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen. Verzoeksters grief dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke en onzorgvuldige wijze is genomen dient te worden aangenomen. (...)"

In haar beslissing van 4 september 2008 baseert de Dienst Vreemdelingenzaken zich op een brief van 31 mei 2007 van de advocaat van de echtgenoot van verzoekster, op een

samenwoningverslag van de politie van Gent van 23 februari 2006 en op gegevens van het Rijksregister, waarvan niet nader gepreciseerd wordt van wanneer ze dateren. Terecht stelt verzoekster dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich op 4 september 2008 opnieuw baseert op zeer oude gegevens, van zelfs meer dan één jaar oud. Dit gegeven wordt overigens niet betwist door de verwerende partij. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is van oordeel dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen rekening heeft gehouden met zijn arrest van 28 augustus 2008, zodat het gezag van gewijsde ervan geschonden wordt.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid genomen ten aanzien X, houdende weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, van 4 september 2009.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie en twintig januari tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.